

3. Верба І. О. Медіація в адміністративному судочинстві: проблеми теорії та практики. І. О. Верба. Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. 2021. № 3. С. 186–190 (дата звернення: 18.12.2024).

4. European Code of Conduct for Mediation Providers : EUROPEAN COMMISSION FOR THE EFFICIENCY OF JUSTICE (CEPEJ) of 04.12.2018. URL: <https://rm.coe.int/cepej-2018-24-en-mediation-development-toolkit-european-code-of-conduc/1680901dc6>. (дата звернення: 18.12.2024).

5. Кодекс професійної етики медіатора. Національна асоціація медіаторів України. URL: <https://namu.com.ua/ua/info/mediators/nseyenf-yekhnyu-pyeeakhsua/> (дата звернення: 18.12.2024).

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-463-7-39>

ТРАНСФОРМАЦІЯ ЗМІСТУ ЕКОЛОГІЧНОЇ ФУНКЦІЇ ДЕРЖАВИ

Лебеза Юлія Олександрівна

*доктор юридичних наук, професор,
старший науковий співробітник відділу публічно-правових досліджень
Інституту правотворчості та науково-правових експертиз
Національної академії наук України
м. Київ, Україна*

Охорона природи й забезпечення раціонального використання природних ресурсів та їх відновлення є нагальною потребою сучасного світу й життєво важливою діяльністю будь-якої держави.

До об'єктивних чинників, які впливають на розуміння екологічної функції відносяться такі: розвиток наукових технологій виробництва; антропогенний вплив на особу; діджиталізація здійснення управлінської функції; техногенне навантаження на довкілля, що обумовлюється триваючою військовою російською агресією на території України.

Розуміння змісту функції держави має базуватися на її визначенні у загальному вимірі має слідувати шляхом відображення її сутності як певного напрямку діяльності [1, с. 498].

Розуміння функції держави не може існувати без їх визначення залежно від історичних та соціальних умов їх реалізації.

При цьому ефективність реалізації функцій держави залежить від якості законодавства, дієвості управлінського механізму, налагодженості взаємодії між учасниками суспільних правовідносин.

Реалізація екологічної функції держави із другорядної трансформується в умовах проголошення та визнання «Зеленої Угоди» в ЄС в основну функцію.

Так, Х.І. Чопко обґрунтовує необхідність визнання екологічної функції держави як її основної функції, зміст якої обумовлюється конкретними історичними умовами розвитку суспільства. При цьому вченим визначається необхідність відходу від розуміння екологічної функції через господарсько-організаційну й культурно-виховну функції держави [2, с. 215].

Для реалізації екологічної функції держави є важливим дотримання вимог та постулатів сталого розвитку, на які мають опосередкований вплив стан політичних та економічних процесів [3].

Отже, трансформація розуміння екологічної функції держави полягає в обґрунтуванні її змісту через безпосередній вплив на успішність процесів забезпечення належного рівня якості реалізації права особи на «здорове» довкілля. Якщо за часів 70-х років минулого століття, коли відбувалось започаткування розуміння необхідність відокремлення екологічної функції держави від інших її функцій, що змістовно спрямовувалось на забезпечення раціонального використання природних ресурсів, то події ХХІ століття, що полягають і у зростаючих темпах кліматичної кризи, так і у проявах забруднення довкілля внаслідок техногенних катастроф та військових дій, визначили необхідність розуміння змісту реалізації екологічної функції держави як основоположного базису гарантування інших прав та свобод людини. Тобто забезпечення права особи на безпечне довкілля стало тим необхідним підґрунтям без якого в сучасному світі є неможливим уявити її гідне існування.

Відтак здійснення екологічної функції держави не повинно змістовно переслідувати лише встановлення відповідності належності дотримання вимог природокористування. Ефективне здійснення екологічної функції держави визначається як діяльність, спрямована на виявлення ймовірності порушень режиму природокористування задля усунення проявів настання таких шкідливих наслідків, що створюють загрозу як довкіллю, так і стану громадського здоров'я населення.

Література:

1. Скакун О.Ф. Теорія держави і права: Підруч. / Пер. з рос. 2-е вид. Харків, 2005.

2. Чопко Х.І. Екологічна функція держави. Університетські наукові записки. *Часопис Хмельн. ун-ту управління та права*. 2008. Вип. 3: Право – економіка – управління. С. 212–215.

3. Кухтик С.В. Трансформація держави під впливом глобалізації (теоретико-правовий аспект) : Автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01 : «теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень. К.: Ін-т держ. і права ім. В.М.Корецького НАН України, 2015. 20 с.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-463-7-40>

ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ ЮРИДИЧНОЇ СЛУЖБИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ

Лещенко Денис Володимирович

курсант

Військово-юридичного інституту

*Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого
м. Харків, Україна*

Рибицька Олена Миколаївна

*викладач кафедри права Національної безпеки та правової роботи
Військово-юридичного інституту*

*Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого
м. Харків, Україна*

Юридична служба є ключовою ланкою в структурі Національної гвардії України (далі – НГУ), оскільки забезпечує правове регулювання діяльності військового формування. З урахуванням завдань, покладених на НГУ, які включають охорону громадського порядку, боротьбу з тероризмом, захист стратегічно важливих об'єктів та участь у відсічі збройній агресії, юридична служба сприяє їх реалізації в правовому полі. Її діяльність спрямована на забезпечення законності, захист прав та інтересів НГУ, а також правового супроводу особового складу.

Основними завданнями юридичної служби є:

– організація правової роботи, спрямованої на правильне застосування, неухильне дотримання та запобігання невиконанню вимог законодавства, інших нормативних актів військовою частиною, її посадовими особами під час виконання покладених на них завдань і функціональних обов'язків;